

Kerekedő Kirakó

Amióta az eszemet tudom, szeretek kirakósozni. Amíg a többi gyerek a játszótéren rohangál, engem az köt le, hogy minden egyes darabnak megtaláljam a helyét. Amikor befejezem egy-egy kirakós összeillesztését, hosszan csak nézem a képet.

Anya azt mondja, az élet is olyan, mint a kirakós. Sok kis apró darabból áll össze, és nemcsak az ad örömet, amikor a képet már egyben látjuk, hanem amikor megtaláljuk a részek helyét. Nem igazán értem, mit jelent ez, de biztosan igaza van, mert anyának mindig igaza van. Legalábbis szerinte.

Most is két kirakós felett ülök, amiket a szülinapomra kaptam. Nem tudom eldönteni, melyiket kezdjem el, ezért mindkettőt kiborítottam a saját dobozába, és próbálom kisorsolni a nyertest. A két játék teljesen egyforma, csak a kép különbözik: az egyikből autó, a másikból helikopter formálható.

Már a negyedik ecc-peccnél tartok, amikor Szalonna kutyám beront a szobámba. A testemmel próbálom védeni a játékaimat, de annyira örül nekem, hogy heves farokcsóválása mindkét kirakóst a földre borítja. Az apró darabkák szanaszét repülnek.

- Most mi legyen? - nézek Szalonnára tanácstalanul. - Már nem tudom, melyik darab tartozik az autóhoz, és melyik a helikopterhez.

Végül egyszerre rakom ki a két kirakóst. Nem figyelek a képre, csak hogy minden darabnak megfelelő helyet találjak. Amikor sikerül befejeznem, elégedett lehetek. Ilyet még senki nem látott: egy kocsi propellerrel és egy helikopter négy keréken. *BODONI CSENGE*